

Kvinnor för fred

*För fred på kvinnors villkor - för fredliga konfliktlösningar
information och studier om fredsfrämjande utveckling*

3-2010

*Maria Rydén och Marie Grundström från Dans i Nord,
skrev på namnlistan för en kärnvapenfri värld!*

Kvinnor för fred

NR 133 - 3/2010

Kvinnor för Fred, som bildades 1978, arbetar för fred på kvinnors villkor. Föreningen är partipolitiskt och religiöst obunden.

Kvinnor för Fred är medlem i många nationella och internationella freds-, kvinno- och solidaritetsorganisationer och ingår i ett nätverk med internationella förgreningar.

Kvinnor för Fred kräver stopp för kärnvapen och kärnvapenprov, kämpar mot militär rustning och vapenspridning, kräver stopp för vapenproduktion och vapenexport och en omställning från militär till civil produktion.

Kvinnor för Fred arbetar för kvinnors medverkan i konflikthandling, för mänskliga rättigheter för barn, kvinnor och män, för ökat inflytande för FN och OSSE i alla fredsprocesser och för en framtida fredskultur.

Medlemsavgift 170 kr/år i Riksorganisationen + en mindre avgift på platser med lokalgrupper.
Famijemedlem /studerande 50 kr/år
Stödmedlem 100 kr/år
inklusive KFFs tidning

Kvinnor för Fred

Hammarby Allé 93
120 63 Stockholm
Mobil: 076/117 97 27

Postgiro: 439 12 25-2

Redaktion: Breda gatan 6
115 21 Stockholm
tel/fax: 08/667 97 27
E-post: kff@telia.com

www.kvinnorforfred.se

INNEHÅLL

Kvinnor för Fred i Almedalen 2010.....	4-5
Konsten att ge bort ett land- utan att medborgarna märker det.....	6
Det pågår en smyganslutning till Nato.....	7
Från Budkavlen till ett medborgarinitiativ för ett kärnvapenfritt Europa och en kärnvapenfri värld.....	8
Rapport från Budkavleaktioner i Mölndals, Mönlyckes, Tanums och Sotenäs kommuner.....	9
Maj Britt Theorin, mottagare av Svenska Läkare mot Kärnvapen, utmärkelse 2010.....	9
65 år sedan bomberna föll över Hiroshima och Nagasaki.....	10-11
Vad är Afghanistansolidaritet?.....	12
Ny Afghanistanpolitik.....	13
Afghanistanvecka 4-9 oktober.....	13
Fredsaktivister från OFOG var inne på militärt område	14
En fredsfånge släpps - en annan buras in!	14
Flyga drake - misstänkt terroristbrott i Luleå?.....	15
Cubas Kvinnorörelse 50 år.....	16
Författaren och Nobelpristagaren Nadine Gordimers uttalande om fem politiska fångar i USA.....	16
Brev till Michelle Obama.....	17
Gertrud Olsson en outtröttlig fredskämpe.....	18
Hiroshimadagen - en levande Uppsalatradition.....	18
Samla - Kontaktkvinnor.....	19

Visdomen

En gång skall visdomen segra
över vanvettets våldsamma krig.
En gång skall hatet och hämnden
tystna och tala ej mer.
Alla bejubla nu freden
visdomen bor i var själ

Inga Åbom
KFF, Höör/Hörby

VI TROR PÅ
OCH ARBETAR FÖR
EN KOMMANDE VARAKTIG
VÄRLDSFRED

H.H

Tidningen Kvinnor för Fred

Utkommer med 4 nummer/år
Ansvarig utgivare SAMLA,
KFFs styrgrupp

Redaktör: Bibbi Steinertz

Varje författare ansvarar själv
för sin artikel. För icke beställt
material ansvaras ej.

Omslagsbild:

Maria Rydén och Marie Grund-
ström skrev på namninsamlingen
mot kärnvapen.

Foto: Gudrun Tiberg

Teckningar: Helga Henschen

Tryck: Norra Skånes Offset
Hässleholm

Kära fredsvänner!

Hösten har avlöst sommaren - en sommar som varit fylld av aktiviteter. En Almedalsvecka som gav många positiva minnen - Hiroshimadagen som i år uppmärksammades mer än vanligt - mycket beroende på att det nu har gått sextiofem år sedan USA, 1945, fällde atombomberna över först Hiroshima och sedan Nagasaki.

Ett folkmord som krävde över 200 000 civilas död och sedan, ända fram till nutid, krävt tusentals som efter åratals ohyggligt lidande, dött lemlästade och sönderbrända - ändå finns kärnvapnen fortfarande kvar, utvecklas i nya former och ökar.

Kvinnor för Fred i Kiruna har under sommaren fortsatt sin kamp mot USAs bombövningar i Norrbotten. Tillsammans med OFOG har de envist protesterat och gjort aktioner mot Vidsel och i Luleå. Genom att tillåta dessa övningar blir vi medskyldiga till USAs krigshandlingar.

Bombningarna är onekligen en eftergift från Sveriges regering och ytterligare ett bevis på den smyganslutning till Nato som pågår utan att medborgarna tillfrågats - eller får ta ställning i denna viktiga fråga. Hur stämmer detta mot vår deklarerade alliansfrihet och neutralitet? Är det så enkelt att bortse från ett beslut som har gett oss fred i 200 år!

Genom att vara en del av Afghanistansolidaritet deltar KFF aktivt i arbetet för att Sveriges krigföring i Afghanistan skall avslutas.

Tillsammans står vi bakom den Afghanistanvecka som, med början den 4/10 på ABF med olika seminarier, en utställning mm, avslutas den 9/10 med en demonstration på Sergels torg i Stockholm.

Flera KFF-medlemmar var i Almedalen i juli. Det var viktigt att vara där och träffa alla andra aktiva och engagerade personer som, liksom vi, kämpar mot kärnvapen och för fred, säger de. Även att möta olika politiker som uttalade sig om våra protester - ibland ganska kränkande, var deras gemensamma upplevelse.

Budkavlen för en kärnvapenfri värld har nu gått över till KFF i Göteborg, med Niki Arias som drivande kraft. Hittills har ett flertal kommuner i väst deltagit i aktionerna - bl a Mölndal, Mölnlycke, Tanum och Sotenäs - med stor framgång och många intresserade som skrivit på de namnlistor som skall skickas till regeringen.

Sverige börjar mer och mer likna de nationer som utvecklat en aggressiv försvarsmakt som inte drar sig för att fängsla fredliga medborgare som, i likhet med småpojarna i den Afghaniska filmen, "Flyga drake", försökte flyga en plastdrake vid F 21 utanför Luleå.

Det var tre vuxna som kallar sig "Tre Vice män", bland andra Jan Wiklund från Gandhi to day, blev tillfångatagna och förda till polisstationen i Luleå där de blev olagligt utsatta för DNA-prov (får inte göras utan åklagarbeslut) och framtagna sina personliga handlingar. Vad som blir följden vet de inte i dag men de behöver allt stöd de kan få - inte minst ekonomiskt.

Stort tack till er alla som i sommar arbetat hårt för att föra ut fredsbudskapet på alla nivåer!

God fortsättning på hösten och på engagemangen runt om i landet!
Våra insatser behövs!

Bibbi Steinertz
Kvinnor för Fred, Riks

Kvinnor
för Fred

Kvinnor För Fred i Almedalen 2010

"Det är viktigt att vara med där alla är aktiva, engagerade och har viljan att skapa en bättre värld!"

Att kunna förmedla sitt eget budskap och hjärtefrågor och samtidigt få ta del av andras kunskaper och insikter känns mycket bra.

Här samlades folkrörelsefolket, aktivister, politiker, de fackliga, medier, kulturen med teater och allt som ryms där, samt gotlandsborna själva. Massor av seminarier och debatter hölls i hus, i tält och på gator och torg. Vi delade tält med Miljömagasinet och Folkkampanjen mot kärnkraft-kärnvapen och hade en mycket bra plats på Hamngatan där de flesta människor passerade förbi.

Vi skyltade bra med Budkavlebandederollen som bakgrund. Var sitt bord, vårt med massor av tidningar, värvarblad, info om Natoövningarna i Norrbotten, nya namnsamlingslistor mot kärnvapen. Bord med Miljömagasinet, information om energifrågor och alternativ.

Solmärken, i alla storlekar, blev en bristvara eftersom alla, unga som gamla, ville bära dem.

Som planerat var vi flera som delade på uppdraget att informera 1000-tals besökare som kom till vårt öppna tält.

Vi fick även möjlighet att besöka de seminarier vi var mest intresserade av. Jag tappade rösten efter tre dagar efter att ha upprepat: "Du borde vara med oss i Kvinnor för fred".

Det delades ut 300 värvarblad, 100-tals tidningar och skrevs nästan 500 namnunderskrifter.

Midito Kalala, från Ungdomsstyrelsen kom på besök till vårt tält och visade tydligt att de var glada över att ha bidragit till Budkavlen för en kärnvapenfri värld. Att det varit ett av de bästa och roligaste projektet under året. Hon uppmuntrade oss att fortsätta.

När Maud Olofsson höll tal, deltog vi bland publiken genom att bära fem stora Solmärken på höga pinnar för att påminna om Centerns svek i kärnkraftsfrågan.

Solveig Tärnström kom till vårt tält den dag Mona Sahlin höll sitt tal. Lunchen åt vi tillsammans och på kvällen gick vi gemensamt till Almedalsparken. Jag skulle hjälpa Solveig till en bra plats men i stället blev det hon som uppmärksammades och vi fick båda plats på första bänk.

Mona Sahlin höll ett mycket bra tal. Kraftfullt och övertygande Almedalen är en viktig plats att mötas på.

*Inger Holmlund
Kvinnor för Fred*

Susanne Gerstenberg och Inger Holmlund vid KFFs informationsbord under Almedalsveckan 2010.
Foto Gudrun Tiberg

Årets vecka i Almedalen blev mycket lyckad!

Läget på den anvisade platsen var mycket bra. Afrikagrupperna, "Kvinnorna till kvinna" och "Bordellen" hade vi som grannar.

Vårt bokbord fanns på ett av huvustråken från centrala Visby ner mot hamnen. Vi var enade under samma tälttak, skyddade mot sol och regn, med andra föreningar som delar våra värderingar och kämpar obyråkratiskt för en bättre värld, lika utsatta som vi själva - Folkkampanjen mot kärnkraft-kärnvapen, Miljöförbundet, Jordens Vänner och tidningen Miljömagasinet.

I all synnerhet kändes det bra att KFF var representerade med konkreta projekt som Budkavlen och anti-Nato!

I och med att vi var fyra personer från Kvinnor för Fred hann vi också med att se oss om och besöka seminarier.

Materialet som vi fått med oss var bra: KFF-foldrar, nya och äldre tidningar, folder om Natoövningar i Norrland och Miljömagasinet (med KFF-annons och Gun-Britt Mäkitalos artikel om Natoövningarna)

Vi praktiserade samma metod som förra året att inte pracka informationsmaterial på folk utan att först väcka intresse.

Vi bodde förmånligt några kilometer utanför Visby hos Gotlands FN-ordförande och tack vare egen chaufför, Lena Angviken, hade vi inte heller transportproblem.

Susanne Gerstenberg
Kvinnor för Fred, Laholm

Mitt möte med svenska regeringspolitiker i Almedalen!

-Jag var i Almedalen för att berätta om de stora Nato-övningarna och för att dela ut flygblad om att USA fått tillstånd att öva bombningar på övningsfälten Vidsele och Lomby i Norrbotten, två veckor i juli.

När jag plötsligt mötte Carl Bildt försökte jag prata med honom och påpeka -att Norrbotten, där jag bor, håller på att militariseras och att jag inte tycker om att USA och Nato förstör Europas sista vildmark.

- Det är även en provokation mot Ryssland som nu upprustar och övar vid finska gränsen, påpekade jag.

Carl Bildt svarade då att:
"vi håller tvärtom på att avmilitarisera Norrbotten och vi har ju stora övningsområden som inte används (=Vidsele). Ryssland bryr sig inte om att det övas i Norrbotten, dom bryr sig inte".

Jag mötte också f.d försvarsminis-

Gun-Britt Mäkitalo, Kiruna

ter Odelberg och Moderaternas partisekreterare Schlingman och gav dem ett flygblad, samtidigt som jag sa - att jag inte gillade att USA övade bombningar i Norrbotten.

Odelberg svarade mig med ett håfullt skratt och sa att,
"Vi kan komma och bomba i Västerbotten också"!!

Allan Widmans svar, när han fick ett flygblad mot bombningarna, var,
"det är ju kommunalpolitikerna i Norrbotten som vill ha dit övningar och bombningar."

Gun-Britt Mäkitalo
Kvinnor för Fred, Kiruna

Namninsamling för en kärnvapenfri värld och aktion mot USA:s provbombningar

Icke-Spridningskonferensen om kärnvapen i New York är avslutad. Fyra veckors arbete har resulterat i ett dokument fullt av fina ord, men i stort sett i avsaknad av bindande åtaganden till nedrustning. Kärnvapenstaterna hävdar fortfarande rätten till innehav av kärnvapen samtidigt som man kräver att andra stater skall avstå.

Detta är inte hållbart i längden. Det är dags för en bindande konvention mot kärnvapen, liknande de konventioner som finns mot kemiska och biologiska vapen, minor och klusterbomber. Vi vill att Sveriges regering ska arbeta aktivt för en konvention mot kärnvapen.

En kärnvapenfri värld är möjlig och nödvändig för livets existens!

Detta budskap förde KFF fram under Almedalsveckan i Visby. Vi informerade också om "Krig startar här", USA:s provbombningar i Norrland, samlade namn på namnlistorna och mycket, mycket mer.

Kvinnor
för Fred

Konsten att ge bort ett land-utan att medborgarna märker det!

Kvinnor för fred i Kiruna har protesterat sedan 2004 mot den militära övningsverksamheten i Norrbotten.

Ensamutredaren Karl Leifland har genomfört en undersökning som går under kodnamnet "Snö, Mörker och Kyla".

I utredningen föreslår han att större delen av Norrland skall användas av EU:s stater för gemensamma övningar och tester av nya vapen, främst sådana som är flygburna, ny ammunition och nya former av drivmedel. Dessutom ser man möjligheter att (ostört) kunna testa försvarsvapen mot såväl kemisk som biologisk krigsföring.

Detta antogs av dåvarande försvarsministern Leni Björklund och den förra regeringen, endast vänsterpartiet var emot.

Den nuvarande regeringen med försvarsministern Tolgfors i spetsen hade bjudit in NATO-länder och USA att öva i Norrbotten, 6-15 juni i år och "Royal Arrow", 18 feb.-5 mars samt Internationella övningen "Cold Response", delvis i Abisko-Riksgränsen. Kargheten i de svenska fjällen påminner om Afghanistan enligt några soldater som deltog.

Natos prov-och övningsområde
Från och med 2009 ingår Sverige i Natos prov-och övningsområden. Natoländernas och USAs intresse för vår nordliga del, tror vi i fredsrörelsen, handlar om herraväldet över Arktis, där uppskattningsvis 1/4 av världens gas och olja finns.

Dessa övningar är en provokation mot Ryssland och gör världen osäkrare. USAFE, (US Air Force Europe), har köpt tjänsten att utnyttja prov- plats Vidsel och Lomben för övningsfällning av Inertabomber (övningsammunition utan sprängverkan), men vi i fredsrörelsen

Gun-Britt Mäkitalo och Edla Lanto, KFF, Kiruna Demonstrerar vid Vidsel Foto: Ofog

är rädda för att annat kan användas. US Air Force har på grund av miljöförstöring avvisats från Vieques i Puerto Rico i Sydamerika .

Länets traditionella svagheter som kyla, mörker och gleshet ses som en tillväxtfaktor och tillgång för länets utveckling. Enligt många politiker, affärsmän och hotellägare välkomnas övningarna.

Vi säger STOPP för militariseringen av Norrbotten och bombfällningen, som är ett brott mot svensk fredspolitik, ett brott mot alliansfriheten och ett brott mot den av Sverige godkända FN:s Urfolksdeklaration, som stadgar att militär verksamhet på urfolkens marker ej får ske utan ett betydande hot från främmande makt.

Aktioner mot USAs och F21s bombningar i Norrland

Under en veckas tid gjorde Ofog och Kvinnor för Fred i Kiruna aktioner mot USA:s och F21:s bombövning på Vidsel och Lomben.

Ett 30 tal aktivister, från Malmö i söder till Kiruna i norr, deltog i aktivisträning - juridikkunskap, mediaträning m.m.

För att informera allmänheten har gruppen hållit offentliga tal, ordnat en utställning om Afghanistan och banderoller som visar vad man kan göra istället för bombövningar och vad militärens pengar bättre kan användas till. Exempel på det är att uppnå millenniemålen 2015, bygga vindkraftverk, locka turister att vandra i tystnaden och plocka rena bär i Europas sista vildmark. En aktion gjordes utanför F21:s flygfält, banderoller sattes upp i träden, "USA ut ur Luleå" och "Kriget börjar här". Ett annat inslag var pratbubblor mot militärens annonskampanj. Sju aktivister tog sig den 29 juli in på F:21s flygfält för att störa. De omhändertogs på området av polis men släpptes senare.

Fem fredsaktivister tog sig in på den militära robotbasen vid Vidsel. Med aktionen ville nätverket bryta den sekretess som omger militärövningen.

Försvarets materielverk, FMV, som är ansvarig myndighet för de militära övningsområdena, säger att hemlighetsmakeriet är en del av det paket som kunden får när de hyr området.

Sekretessen är djupt oroande eftersom det innebär en brist på insyn och demokrati i beslutet att världens största krigsmakt fått tillstånd att öva bombkrig i Norrbotten, säger Fredrik Nilsson, en av personerna som gripits.

Så fort aktivisterna tagit sig förbi avspärningarna till Vidsel meddelade Ofog, FMV att civila befann sig inne på området. De befann sig där i över fem timmar innan de greps av polis vid radarstationen Palja, där de hade hängt upp en banderoll med texten ”Krig startar här, vi kan stoppa det härifrån”.

Aktivisterna släpptes under kvällen men är misstänkta för brott mot lagen om skydd av samhällsviktig anläggning. De tycker att det i stället är amerikanska luftvapnet och FMV som borde ställas inför rätta.

Genom att tillåta det amerikanska luftvapnet att öva bombfällning i Norrbotten gör vi oss medskyldiga till USA:s krigsförbrytelser runt om i världen, säger Cattis Laska, en av de gripna personerna.

*Gun-Britt Mäkitalo
Kvinnor för Fred Kiruna
och Ofog*

Det pågår en smyganslutning till Nato!

Gun- Britt Mäkitalo och Edla Lantto, från Kiruna är veteraner inom freds rörelsen.

I sommar har de varit i Luleå för att delta i Ofogs protester mot amerikanska flygvapnet över Norrbotten. – Det pågår en smyganslutning till Nato, säger Gun-Britt Mäkitalo.

När de båda kvinnorna kommer till Ofogs samlingslokal på Örnäset får de kramar och glada hälsningar från de andra, betydligt yngre aktivisterna.

Gun-Britt Mäkitalo och Edla Lantto har varit fredsaktivister sedan 1980-talet. De har arrangerat aktioner i Kiruna, i Tyskland, Murmansk och i Bryssel.

– Där demonstrerade vi utanför Natos högkvarter. Vi var flera som försökte ta oss över stängslet. Då blev vi tagna av polisen och fördes till en buss. Men vi blev inte arresterade, berättar de.

När den förra regeringen tog beslutet att öppna landet för Natoövningar skrev de till alla socialdemokratiska riksdagsmän. Men sedan har det ju blivit mer och mer.

Nu ses vi inte som alliansfria längre, utan som allierade med USA, säger Gun-Britt Mäkitalo.

Nu har de deltagit i Ofogs aktioner mot att amerikanerna fått genomföra övningar i länet.

De tillbringade en natt i en lånad lägenhet på Mjölkudden, där Gun-Britt Mäkitalo och Edla Lantto stannade flera dagar. En av dagarna ägnade de åt att förbereda ett torgmöte bland annat med att tillverka banderoller.

Aktivisterna delade in sig i olika grupper, mediekontakter, matlagning, information och den grupp Gun-Britt Mäkitalo och Edla Lantto är med i - aktionsgruppen.

– Det var inte klart vad aktionsgruppen skulle göra, det ska planeras senare, sade de. Båda två var till en början med i Kvinnor för fred, där de är aktiva än i dag, men de engagerar sig också i bland annat Ofog.

Ofog är ett nätverk som startade 2002 för att kämpa för nedrustning, internationell solidaritet och mot Nato, EU:s ökade militarisering och mot kärnvapen samt vapenindustrin.

– Vi måste informera om det som händer. Och protestera, säger Gun-Britt Mäkitalo.

När Ofog höll möte på Storgatan i Luleå rullade de upp en banderoll där det stod ”Nej till Nato”.

Gun-Britt Mäkitalo höll ett tal om att Sverige i smyg går med i Nato och hur hon varit i Almedalen för att dela ut flygblad med protester till våra mest kända politiker, bland annat Carl Bildt.

*Karin Sjöberg
Kulturakuten, Luleå
Norrländska socialdemokraten*

OFOG demonstrerar i Vidsel. Foto: OFOG

Från Budkavlen till ett medborgarinitiativ för ett kärnvapenfritt Europa och en kärnvapenfri värld!

Budkavlen för en kärnvapenfri värld och en konkret handlingsplan var budskapet och kravet som svenska regeringen borde haft med sig och agerat för på NPT – konferensen i New York i maj 2010.

- Min övertygelse är att Budkavlens arbete har bidragit till intensiva debatter om kärnvapen både innan, under och efter NPT, säger Niki Arias.

Hur går vi nu vidare för att närma oss målet - En kärnvapenfri värld? Under FNs översynskonferens om icke spridningsavtalet (NPT) i maj 2010, valde Sverige att hålla sig väl med EU:s kärnvapenstater Frankrike och Storbritannien, vilka numera dikterar EU:s enade röst. Detta är förvirrande, eftersom EU inte har uttalat någon gemensam kärnvapenstrategi samtidigt som det finns två Nato-länder, Storbritannien och Frankrike, som är kärnvapenmakter och EU-medlemmar.

EU håller på att utveckla en gemensam utrikes och säkerhetspolitik. Här skulle en fortsättning av Budkavlen som, "medborgarinitiativ för ett kärnvapenfritt Europa och en kärnvapenfri värld", spela en stor roll för att EU inte skall ha några kärnvapen vare sig man är EU eller Natomedlem och agerar för en global kärnvapenedrustning.

I Lissabonfördraget finns det något som heter medborgarinitiativet. Men vad innebär medborgarinitiativet? Mycket krångligt men här kommer en sammanfattning!

För att ett initiativ skall kunna registreras krävs en miljon underskrifter från minst en tredjedel (9 länder) av medlemsländerna. För varje land finns också en undre tröskel av underskrifter som måste överstigas - för Sveriges del handlar det om

15 000 underskrifter (antal EU-parlamentariker multiplicerat med 750).

Vidare skall namn, adress, födelsedatum och plats, nationalitet och id-, pass- eller personnummer anges. Uppgifterna ska kontrolleras av en statlig myndighet innan de skickas vidare till Bryssel.

Efter 300 000 underskrifter skall initiativet skickas in till EU-kommissionen som har två månader på sig för att godkänna att det är ett riktigt initiativ. Kommissionen är inte tvungen att agera även om namnunderskrifterna har samlats in. Initiativen får inte strida mot "europeiska värden".

Det är kommissionens uppgift att skydda de europeiska värdena, alltså Lissabon fördraget.

När EU-kommissionen har fått in en giltig namninsamling har den fyra månader på sig att agera.

Den måste sedan motivera sitt beslut "noggrant" för EU-parlamentet, ministerrådet och organisationerna för initiativet. Väljer kommissionen att inte lägga fram ett lagförslag finns en möjlighet att överklaga till EU-domstolen.

Eftersom min och allas vår önskan är att arbetet för kärnvapenedrustning skall fortsätta, kan Budkavlens namninsamling för en kärnvapenfri värld konverteras till ett krav på ett kärnvapenfritt Europa och en kärnvapenfri värld.

Här krävs ett samarbete med minst åtta länder till som är EU-medlemmar. De länder som är givna tycker jag är Storbritannien, Frankrike, Belgien (har haft stor opinionsbildning för att få bort de utplacerade kärnvapen på belgiskt territorium), Italien, Nederländerna, Tyskland som alla har utplacerade Nato kärnvapen på sina territorier, vilket är olagligt enligt NPT avtalet om ickespridning

Niki Arias, KFF Väst

av kärnvapen. Med Sverige blir det sju länder, alltså krävs det minst två länder till.

Samla beslutade på sitt senaste möte att jag skulle skriva till datainspektionen och fråga om det är rätt att upprätta ett register - vilket en namninsamling blir om undertecknarna måste uppge id-nummer och adressuppgifter?

Svaret från Datainspektionen var att man måste ha personuppgiftslagen i åtanke vid namninsamlingen.

Alltså, när undertecknaren skriver sitt namn på en insamlingslista så är det detsamma som ett samtycke. Då blir anordnaren av namninsamlingen registerhållare, vilket innebär att obehöriga inte får ta del av uppgifterna.

Man kan också samla in namn på nätet. Vill man att det skall publiceras så måste id- och adressuppgifter döljas. Inom EU gäller personuppgiftslagen, men det kan också förekomma vissa administrativa skillnader i medlemsländerna.

Niki Arias
KFF Väst

arias.niki@gmail.com

RAPPORT från Budkavleaktioner i Mölndals, Mölnlyckes, Tanums och Sotenäs kommuner

En banderoll med texten EN KÄRNVAPENFRI VÄRLD fanns på alla platserna. Den och namnlistor liksom informationsblad kan rekvideras från Kvinnor för Fred, Väst arias.niki@gmail.com

Vi var fem kvinnor i Mölndal som samlade namn på namnlistorna för en Kärnvapenfri Värld. Vi fick cirka 215 namnunderskrifter trots blåst och regn. Det berodde nog på att det samtidigt var ett trädgårdsarrangemang med försäljning av trädgårdsprodukter och plantor som drog folk. I Mölndal lät kyrkoherden i Fässbergs församling kyrkklockorna ringa i en kvart för en "Kärnvapenfri Värld - för fred, inte för krig" som kyrkklockor annars kan annonsera om. Vi stod där i en timme och det var inte svårt att få namn på listorna. Folk var vänliga och skrev med stelfrusna händer på fuktiga listor.

Efter aktionen lades ett brev till kommunfullmäktiges ordförande på stadshusets bevlåda. Ett brev som handlade om "Mayors for Peace -Borgmästare för Fred" att ansluta sig till.

Borgmästaren i Hiroshima startade appellen och hundratals borgmästare i hela världen har anslutit sig, men hittills bara tolv i Sverige. På kvällen var det konsert i Fässbergs kyrka. Konsertledaren hade lagt ut namnlistor för alla att skriva på.

I Mölnlycke var det sex personer som stod utanför Konsum och Systemet. Man hade förannonserat med en affisch och namnlistor på Wendesbergs folkhögskola och fick på så sätt en man därifrån att komma och hjälpa till. Lite folk, blåsigt och kallt gjorde att man måste fortsätta inne på Biblioteket. Cirka 300 namn samlades in under denna timme - fem i tolv till tretton.

Två kvinnor representerade Sotenäs och Tanums kommuner. Där var det inte heller svårt att fylla de fem namnlistorna.

Skall Budkavlen äntligen få oss att förstå vad som är viktigt för att alla på jorden skall få ett gott liv. Och hur många namn behövs det för att bli av med alla kärnvapen i världen?

Några reflektioner efter att ha samlat namn på Budkavlens namnlistor för EN KÄRNVAPENFRI VÄRLD i Göteborg och Mölndal.

Att få folk att skriva på listorna mot kärnvapen är inte svårt, men många av de som i hastigheten får för sig att det gäller kärnkraft vill inte skriva på eller blir tveksamma - nog måste vi ha kärnkraft. De har blivit ilurade att vi inte kan avveckla kärnkraften.

Det är sorgligt att den dyra kärnkraften och vårt överskott på el skall få fortsätta att hindra en verklig satsning och utveckling av de förnybara energikällor som finns och de som är på gång, de som klimat och säkerhet för en hållbar framtid kräver - för en jämlik, säker och trygg värld för våra barnbarn.

Vad som också är skrämmande är att nästan alla under 35 år har dåliga kunskaper om kärnkraftens risker. Det blev så tyst om kärnkraften efter folkomröstningen 1980. Kommer vi att ha kvar kommunala vetorätter? Kommer EU att köra över oss och vår demokrati?

Kommer vi att kunna säga nej till uranbrytning och avfallsförvaring för andra länders räkning i vårt land?

Christina Ringsberg, KFF

Maj Britt Theorin

Mottagare av Svenska Läkare mot Kärnvapen utmärkelse 2010 för betydande insatser för en kärnvapenfri värld

Maj Britt Theorin är en eldsjäl som i många år verkat såväl i Sverige som internationellt för nedrustning och kärnvapnens avskaffande. Hon har oförtröttligt och envist informerat och debatterat i denna fråga. Med sin glöd har hon inspirerat många andra i arbetet mot atombomben.

Under de senaste åren har hon rest runt i Sverige som en eftersökt talare i Budkavleprojektet för en kärnvapenfri värld.

Hon är kritisk till hur Sverige i dag hanterar kärnvapenfrågan. -Tyvärr är inte Carl Bildt intresserad av kärnvapenedrustningen. Hade han varit det skulle Sverige kunnat vara aktiv och ha en ledande roll bland de länder som inte har kärnvapen menar hon.

Maj Britt Theorin har i många år bidragit till att sprida information om kärnvapen och medverkat till ett ökat engagemang i arbetet för en kärnvapenfri värld, sade Jan Larsson, ordförande i Svenska Läkare mot Kärnvapen.

Manifestationen och utdelningen av 2010 års Anti-atombombsdiplom hölls i Storkyrkan i Stockholm den 6/8, på 65-årsdagen av atombomben över Hiroshima.

Kvinnor för Fred

65 år sedan bomberna föll över Hiroshima och Nagasaki

TAL PÅ HIROSHIMADAGEN
I GÖTEBORG

Det är 65 år sedan den första atombomben föll över Hiroshima.

Ett flygplan, en bomb, och mer än hundratusen döda. Lika många som vid tusenplansbombningarna, de bombningar som genomfördes med tusen flygplan och femtusentus bomber över Dresden och Tokyo.

Men i Hiroshima fortsatte dödsfallen som orsakades av radioaktivitet år efter år, och gör så ännu

Ibland görs jämförelser mellan de stora onda händelser som människan orsakat, tex koncentrationslägren och kriget. "Auschwitz visar oss vad människan är i stånd till. Hiroshima visar oss vad som står på spel".

Koncentrationslägren skulle utrota det judiska folket. Kärnvapnen kan utrota mänskligheten. Vi påminns regelbundet om förintelsen i koncentrationslägren. Det är viktigt. Vi skall minnas historien för att inte tvingas upprepa den.

I september 1983 rådde inom KGB, den sovjetiska informationstjänsten, en paranoid stämning. Man trodde att NATO förberedde den stora, slutgiltiga attacken mot Sovjet.

Den 26 september 1983 visade radarskärmar i Moskva att amerikanska missiler var på väg mot Sovjetunionen. Jourhavande officer vid övervakningscentralen, överste Stanislav Petrov hade uttryckliga order om att rapportera varje misstänkt observation, och denna observation var mer än misstänkt. Men Petrov visste också att om han rapporterade vad han såg kunde medföra att Sovjet avfyra sina kärnvapenmissiler. Detta kunde innebära utrotningen av mänskligheten. Petrov väntade och såg att det bara var några få missiler. Det visade sig vara ett tekniskt fel.

1991 träffade Läkare mot Kärnvapen en rysk amiral i S:t Petersburg som berättade att han som befälhavare på en sovjetisk kärnvapenbestyckad

ubåt ofta varit på patrulleringar fyra till sex veckor i undervattensläge. Detta var psykologiskt mycket krävande, särskilt när amerikanska jaktubåtar utförde låtsasattacker eller hotfulla manövrer. "Jag sov bara ett par timmar i stöten under hela veckor. Jag höll mig vaken med kaffe och vodka. Ibland var jag så trött att jag inte kunde se skillnad på röda och gröna ljus på manöverpanelen. Och kom ihåg, jag hade möjlighet att trycka på knappen och avfyra våra mer än 150 kärnvapen."

En brittisk flygofficer som deltog i vårt möte kom tillsammans med amiralen fram till att han suttit i en helikopter och följt instrumenten den i ryska ubåten som denna amiral hade befäl över, norr om Shetlandsöarna. "Jag hade två knappar, en för Stor laddning, en för Liten laddning, bådadera atomladdade sjunkbomber. Och jag visste att använde jag en bomb skulle både ubåten och helikoptern förintas".

Idag har fortfarande den ryske och amerikanske presidenten en väska i sin närhet, med knappar att trycka på, om man skall förinta världen. Just nu är risken för att det skall ske mycket liten. I den senaste amerikanska planen för kärnvapens användning, Nuclear Posture Review, säger man att man skall vidta åtgärder för att minska risken för ett kärnvapenkrig av misstag. Minska risken, inte av skaffa den.

Tyvärr går det inte så bra med kärnvapenedrustningen. Det s.k. START-avtalet mellan Ryssland, och USA om kärnvapen som skall minska antalet en smula, är inte ratificerat av den amerikanska senaten och det är osäkert hur det går.

Den stora risken för kärnvapenkrig finns just nu mellan Indien och Pakistan. Innan Indien och Pakistan testade kärnvapen 1998 hade man inte hotat varandra med krig på

*Gunnar Westberg
Läkare mot kärnvapen
Foto: Gudrun Tiberg*

sjuttio år, förutom i den begränsade konflikten i Kashmir. Efter provsprängningarna mobiliserade man arméerna vid två tillfällen under några få år.

Kärnvapen kan orsaka krig.

Sverige hade i decennier varit en tydlig och inflytelserik röst i arbetet för en kärnvapenfri värld. Nu har den tydliga rösten sjunkit till ett mummel.

När Indien ville ha specialregler för att kunna importera anrikat uran fick Indien ett klart stöd av Sverige i den internationella organisation som beslutar om atomhandel. Indien kan nu öka sin produktion av kärnvapen.

Det finns en väg till en kärnvapenfri värld. Vid NPT-förhandlingarna för 10 år sedan kom man överens om tretton steg mot detta mål. Sverige hade då arbetat intensivt och framgångsrikt med dessa Tretton steg mot detta mål.

Under President Bush tog både USA och andra kärnvapenmakter tillbaka sina löften.

Nu är vi kanske på väg att vacklande komma in på den rätta vägen igen, med bl.a. Norge och Schweiz och Ban Ki-moon som vägvisare och kärnvapenkonventionen som kartbok. Men Sverige har somnat in vid väggkanten.

*Gunnar Westberg
Läkare mot kärnvapen*

Tal på Hiroshimadagen i Stockholm

Under 65 år har folken och fredsrörelsen förhindrat en upprepning av den förintelse som drabbade Hiroshima och Nagasaki. Fredsopinionen har varit avgörande för att tvinga fram kalla krigets avtal och nedrustning och ickespridning.

Redan 1974 hade spridningen inletts, först till Indien och sedan började Israel bygga upp sin kärnvapenarsenal, och på 90-talet Pakistan - men det var först när också Nordkorea provsprängde sin bomb som USA började hota med anfall med förödande konsekvenser. Nu är det Iran som hotas bara på misstanken att vilja försöka.

Det är en offentlig hemlighet att Israel har långt gångna anfallsplaner, och tror sig kunna komma undan med dem, precis som USA.

Sedan bombningen av Hiroshima och Nagasaki har USAs alla presidenter sammanlagt ett 30-tal gånger haft planer på kärnvapenanslag: Nixon mot Vietnam, Clinton mot Libyen, Bush mot Irak. Med hjälp av USA försåg Israel, 1988, Sydafrika med fjorton kärnvapenstridsspetsar för att bomba Angola när de kubanska och ango-lanska försvarsstyrkorna närmade sig seger över apartheidregimens invasion.

Med Obama väcktes många förhoppningar, också om kärnvapenedrustning som han utlovat under sin valkampanj. Några av de gamla krigshetsarna - med Henry Kissinger i spetsen - hade faktiskt uppmanat USA att ta ledningen och börja nedrusta med insikten att: "Ingen nation kommer att i längden finna sig i den orättvisa maktbalansen. Men mänskligheten står inför det påträngande valet att antingen avskaffa kärnvapnen eller riskera en kärnvapenkatastrof."

Obamas tal i Prag, den 5 april, väckte hopp om att han tänkte nedrusta.

Men hans tal är en sak, hans politik en annan. Han pläderar engagerat för diplomatiska lösningar samtidigt som han trappar upp våldsmaskineriet. Nu har han till och med öppet sagt att USA är berett att slå till först med kärnvapen mot stater som inte under-tecknat ickespridningsavtalet.

Det är ett direkt och öppet hot mot

Nordkorea och Iran. Samtidigt av-sätter USA fler dollarmiljarder än någonsin på uppgradering av sina kärnvapen så att de blir effektivare, och håller fast vid att bygga ut den raketförsvarssköld som provocerar Ryssland att göra detsamma.

I flera framträdanden på senare tid har Fidel Castro varnat för ett nära förestående krig. Den första varningen kom i en artikel efter Israels angrepp på Ship to Gaza för drygt två månader sedan.

Anklagelserna mot Nordkorea för att ha sänkt ett sydkoreanskt krigsfartyg tidigare i år var, enligt Fidel Castro och många andra, en provokation, iscensatt av USA, som förevändning för att starta ett krig. Men Nordkorea kan ju slå tillbaka.

Mer närliggande verkar ett anfall mot Iran vara, underbyggt av USAs behov av att få kontroll över all olja.

När Iran avtalat med Turkiet och Brasilien att skicka uran för uppgradering i Turkiet, som ett uttryck för Irans fredliga avsikter svarade USA med att förmå FN:s säkerhetsråd att anta en resolution 9 juni om skärpta sanktioner mot Iran och inspektion av iranska fartyg på internationellt vatten. Det går Iran inte med på. Återstår risken för ett fruktansvärt krig.

Den 20 juni gick USAs hangarfartyg Harry S. Truman omgiven av kärnvapenbestyckade ubåtar och en krigsfartygsflotta genom Suezkanalen med Israel i följe. För första gången gick israeliska krigsfartyg in i Persiska viken, i Ormuzundet och Irans farvatten.

Och för första gången riktade Fidel Castro en vädjan direkt till USA-president, Barack Obama:

"Ni bör veta att det ligger i era händer att erbjuda mänskligheten verklig fred - Jag ber er lyssna på denna vädjan! Tänk efter noga, rådfråga era specialister, era internationella mäktiga allierade och motståndare.

Det värsta som skulle kunna hända är ett kärnvapenkrig, och det verkar snart vara oundvikligt. Undvik det"

Och jag säger, till mänsklighetens försvar, avskaffa alla kärnvapen!

*Eva Björklund,
KFF, Stockholm*

Kvinnor för fred i Laholm, FN-föreningen och Folkkampanjen mot kärnkraft-kärnvapen höll sin traditionella minnesstund på Hiroshimadagen, den 6 augusti.

För 65 år sedan fälldes den första atombomben över storstaden Hiroshima. Historiens största folkmord på en dag, kallade talaren Bengt Enqvist det.

Genom uppmuntran till spridning av kärnkraften har det internationella atomenergiorganet IAEA uppnått att det finns 35-40 potentiella atomvapenländer. Visserligen skaffade sig Sverige inga atomvapen men genom medlemskapet i EU har landet dock blivit atomvapenmakt tillsammans med Frankrike och Storbritannien.

Den nuvarande regeringen går ännu längre och vill göra Sverige till medlem i atomvapenmakten Nato. Stunden avslutades med poesiläsning, musik och sjösättning av papperslyktor i Lagan. Lyktorna far efter de döda själarna enligt japansk sed.

*Susanne Gerstenberg,
KFF Laholm*

"Vi vill att även den svenska regeringen stöder de krav på en konvention mot kärnvapen som framställts av FN:s generalsekretäre Ban-Ki-moon och av regeringarna i ett hundratal länder, bl a Norge, Österrike och Schweiz"

Vad är Afghanstansolidaritet?

Föreningen Afghanstansolidaritet bildades i september 2002, när det stod klart att USA tänkte behålla sina trupper i Afghanistan efter bombkriget och invasionen som började 7 oktober 2001.

Den bildades av personer som till stor del hade varit med i Svenska Afghankommittén och arbetat för att Sovjet skulle lämna Afghanistan. Föreningsbildandet föregicks av ett protestmöte på Sergels torg där bl a författaren Jan Myrdal, filmaren Maj Wechseltmann, riksdagsledamoten Karin Wegestål talade

I rättvisans namn krävde de nu att även USA skulle respektera Afghanstans nationella oberoende.

Föreningen verkar enligt stadgan för att all utländsk inblandning i det krigshärjade Afghanistan upphör. Föreningen vill öka kunskaperna och stödet för Afghanistan och dess folk i Sverige och förmå den svenska regeringen att i bl a FN föra en politik som främjar respekt för Afghanstans suveränitet och territoriella integritet.

I oktober 2003 genomfördes ett stort seminarium på ABF-huset i Stockholm i samarrangemang med bl.a. Kvinnor för fred, Svenska Afghankommittén och Folket i Bild/Kulturfront.

I februari 2007 startades en namninsamlingen för 2009 och nu 2010 genomförs Afghanistanveckor för att upplysa om kriget. F d försvarsminister Thage G Peterson formulerade rubriken ”Sveriges soldater har inte i Afghanistan att göra”.

Thage G Peterson har genom sina debattinlägg, varav några tillsammans med Sveriges f d FN-ambassadör Anders Ferm, och framträdanden på otaliga möten haft en enorm betydelse för opinionen. Även f d nedrustningsambassadör Maj Britt Theorin har

medverkat i många av föreningens arrangemang och gett tyngd åt kravet på en annan Afghanistanpolitik.

Mycket få svenskar vet att USA bedriver flygbombingar av Afghanistan varje dag och bomberna - ibland på 500 eller till och med 2 000 pund - dödar urskillningslöst motståndsmän och civila.

Inte minst Wiki Leaks avslöjanden av 90 000 hemliga militära USA-rapporter visar att kriget i Afghanistan är mycket blodigare än allmänheten fått veta.

Ett exempel: 2006 dödades 191 människor i en enda operation i Kandahar men offren rapporterades inte alls i media.

I augusti i år fick Afghanstansolidaritet ett genombrott för sitt synsätt genom att den röd-gröna oppositionen bestämde sig för att kräva att det svenska militära återtåget ska börja så tidigt som möjligt 2011.

Därmed kommer Afghanstadebatten som effektivt tystats ned under åtta år äntligen upp på allvar. Återtåget står på dagordningen.

Återstår frågan hur snabbt återtåget ska vara och vad den svenska militären ska ersättas med.

Föreningen Afghanstansolidaritet bedriver främst informationsarbete, genom sin tidning Afghanistan.Nu vilken utkommer fyra gånger per år, och ingår i medlemsavgiften på 150 kr. Pg 33 13 24-4; pensionär/studerande 75 kr.

På hemsidan <http://www.afghanistan.nu> kan man läsa nyheter från Afghanistan på engelska och svenska. Där kan man också läsa tidningen som pdf och beställa föreningens veckobrev.

Stefan Lindgren
Afghanstansolidaritet

Afghanistanparoll i demonstration i Göteborg i mars 2008.

Ny Afghanistanpolitik!

När socialdemokratin bryter med regeringens låtgå-politik i Afghanistan ondgör sig Carl Bildt och hans regeringskolleger över att Mona Sahlin vikt sig för Lars Ohly och att kommunisterna styr de rödgrönas utrikespolitik. Detta är lappri och vulgärpropaganda när de egna argumenten kraschat mot verkligheten, skriver Pierre Schori.

Så har då äntligen den fiktiva politiska enigheten och tystnaden om Sveriges första krig på 200 år brutits och blev en fråga i valrörelsen genom de rödgrönas nya, gemensamma Afghanistandeklaration. Vänsterblocket tog tag i frågan om ett slutdatum för Sveriges medverkan i NATO:s krigföring och en tids horisont för avvecklingens inledning samt utlovade en ny Afghanistanpolitik vid en valseger, med stark betoning på civila insatser.

Jag har i min bok "Vägen ut ur Afghanistan" (Leopard) och i många artiklar, uttalanden och möten varit kritisk mot regeringens, men också mot den socialdemokratiska partiledningens, beslut för att man år efter år fortsatt som om ingenting har hänt efter den 11 september 2001. Utan egen strategi anammade riksdagsmajoriteten villkorlös den rådande amerikanska strategin, Bushs så kallade krig mot terrorn, och accepterade sedan utan protester att NATO och Pentagon tog över hela ISAF-operationen.

Regeringen presenterade den 8 juli i år, utan samråd med oppositionen, en strategi som mest liknar en ihålig schweizerost utan en fullständig omvärldsanalys. Man skrev ingenting om att Holland som första Natoland drog sig ur kriget den 1 augusti, att Japan i våras avbröt sitt militära bistånd, och att de första amerikanska trupperna dras tillbaka nästa sommar.

I stället talar man med Bushs, av Obama övergivna retorik, om att stanna i landet så länge det behövs och sätter upp en lång rad mål som är ogenomförbara i en krigssituation.

Förhållandena har drastiskt förändrats sedan 2001. Talibanerna är starkare

än någonsin, och de har nu tillgång till samma bärbara, värmesökande missiler som mujahedin hade då de besegrade sovjettrupperna.

Hela operationen styrs av Nato och Pentagon, inte av FN, det finns inte en FN-symbol bland de krigförande västerlänningarna. Ej heller finns det en enda svensk soldat, och knappt några andra västerländska, i de riktiga, FN-ledda fredsoperationerna.

Det är svårt att tro att en svensk riksdag i dag skulle rösta för att delta i ett krig av det slag som nu pågår i Afghanistan. Och ändå har de borgerliga partierna nyligen förklarat sig villiga att utöka den nuvarande insatsen på över 500 svenska soldater.

När nu socialdemokratin bryter med denna låtgå-politik ondgör sig Carl Bildt och hans regeringskolleger, liksom många borgerliga ledarsidor, över att Mona Sahlin vikt sig för Lars Ohly och att kommunisterna styr de rödgrönas utrikespolitik.

Detta är förstas lappri och vulgärpropaganda när de egna argumenten kraschat mot verkligheten.

Det finns i opinionsundersökningar en växande kritik, snart i majoritet som vänder sig mot vårt deltagande i ett hopplöst krig. Men framför allt jäser det i de socialdemokratiska leden och partiorganisationerna.

Skånes och Dalarnas partidistrikt var de första att ta avstånd från den socialdemokratiska partikongressens beslut om att i praktiken acceptera arvet från Göran Persson och därmed följa regeringens linje.

Mona Sahlin har som partiledare lyssnat på rörelsen men också som ansvarstagande statsministerkandidat tänkt om.

Att tro att detta är Lars Ohlys förtjänst är en av årets valrörelses största överdrifter. Om någon ska äras för socialdemokratins nya Afghanistanpolitik är det partiorganisationernas och därmed gräsrotternas uppslutning kring en utrikespolitik som bär Dag Hammarskjölds och Olof Palmes signum.

Pierre Schori

Afghanistanvecka i Stockholm

4-9 oktober 2010

USA:s olagliga ockupation av Afghanistan har pågått i nio år.

Måndag 4 oktober kl 18:00 på ABF-huset. Utställning och röster om Afghanistan, musik.

Tisdag 5 oktober
Amardillo på biografen Zita med efterföljande diskussion.

Onsdag 6 oktober kl 18.30.
Afghanistan idag.
ABF-huset, Fabiansalen, Stockholm.
Diskussion om krigets offer och ockupationsmaktens agerande med Julian Assange, Pratap Chatterjee och Jesper Huor.

Fredag 8 oktober kl 18.30.
Svensk premiär på den afghanska spelfilmen JORD & ASKA med svensk text.
ABF-huset. Katasalen, Stockholm

Lördag 9 oktober.
Demonstration för kravet
TA HEM TRUPPERNA FRÅN
AFGHANISTAN - ÖKA BISTÅNDET!
Samling Norra Bantorget kl 13.30.
Möte Sergels torg kl 15.00.

Mer information på hemsidan
www.afghanistansolidaritet.nu

Du som vill vara med och arbeta för Afghanistanveckan, kontakta afghanistansolidaritet@gmail.com eller ring: 0736 151 999, kontorstid.

Det kostar mycket att göra Afghanistanveckan.

Vi är tacksamma för ett ekonomiskt stöd, stort eller litet, till:
Pg 33 13 24-4

Arrangörer:
Afghanistansolidaritet
Folket i Bild
Kvinnor för Fred

Fredsaktivister från OFOG var inne på militärt område för att störa den amerikanska bombningen.

Medan vi sitter och klagar över Saker-nas tillstånd pågår "Värnandet av vårt Lands rykte inför Omvärlden".

När USA använder Sverige som övningsområde är vi ALLA MED-ANSVARIGA.

Fem fredsaktivister från det antimilitaristiska nätverket Ofog tog sig in på det militära övningsområdet i Vidsel, där amerikanska flygvapnet under sommaren övat bombkrig. Aktivisterna befann sig innanför avspärrningarna till området för att störa och uppmärksamma militärövningen.

- Krigsförberedelser kan inte få fortgå ostört. De bomber amerikanska flygvapnet fällde över Norrbotten var inte riktiga, men USAs bomber i Afghanistan och Irak får förödande effekter, säger Clara Callander, en av personerna inne på området.

Aktivisterna tog sig in på området och planerade att stanna kvar för att sätta press på Försvarets Materielverk, FMV, att avbryta övningen.

Så fort aktivisterna tagit sig förbi avspärrningarna meddelade nätverket Ofog FMV om att civila befinner sig inne på området.

Övningen har omgetts av sekretess och FMV som är ansvarig myndighet för de militära övningsområdena säger att hemlighetsmakeriet är en del

av det paket som kunden får när de hyr övningsområdena.

- Sekretessen är djupt oroande eftersom det innebär en brist på insyn och demokrati i beslutet att världens största krigsmakt har fått tillstånd att öva bombkrig i Norrbotten, säger Fredrik Nilsson, en av personerna inne på området.

- Arbetstillfällena och ekonomi kan aldrig legitimera en i grunden omoralisk aktivitet. Det är nödvändigt att satsa på samhällsviktiga områden istället för krig som affärsverksamhet, säger Miahabo Berkelder, en av personerna som var inne på området.

Ofog är ett antimilitaristiskt nätverk som med fredliga metoder uppmärksammar och konkret agerar mot vapenexport och annan militarism.

Aktivister från Ofog befann sig i Luleå för att protestera mot amerikanska luftvapnets kritiserade militärövning i Norrbotten.

PS. 40 (fyrtio) hemvärnssoldater kalades in för att beskydda F21 från ett 30-tal personer i Ofog. Proportioner??

*Mer information
www.ofog.org*

En fredsaktivist från Ofog tar sig in på övningsområdet i Vidsel.
Foto: Ofog

En freds fånge släpps, en annan buras in!

Den 6 september frigavs Martin Smedjeback efter att ha avtjänat fyra månader på anstalten Skenäs i närheten av Norrköping. I mitten av september påbörjade Anna Andersson sitt fängelsestraff med samma längd. De båda dömdes till fängelse för att i oktober 2008 gemensamt ha avrustat fjorton granatgevär av typen Carl-Gustaf på Saab Bofors Dynamics i Eskilstuna.

- Fängelsetiden har varit en positiv period i mitt liv. Jag har haft många spännande samtal med mina medfångar. Flera av dem gillar vår aktion mot vapenexporten, men de tycker att vi var korkade som ringde polisen och lät oss gripas efter avrustningen, säger Martin Smedjeback, 37, från Mjölby.

I oktober i år hålls en civilrättslig rättegång där Saab Bofors Dynamics kräver de två fredsaktivisterna på omkring en miljon kronor för de granatgevär som oskadliggjordes inne i monteringshallen på företaget. Ett halvår innan avrustningsaktionen fick företaget en order värd 285 miljoner kr på granatgeväret Carl-Gustaf från den amerikanska armén.

- Fängelsestraff och höga skadestånd är inget jag önskar, men jämfört med det lidande och död som svenska vapen orsakar runt om i världen är det en relativt liten uppoffring i kampen för en fredligare värld, säger Anna Andersson, 28 år, från Göteborg.

Smedjeback lämnade anstalten Skenäs cirka kl 8.50 den 6 september och kom till Östra Husby klockan 9.00. Därifrån åkte han till sitt hem i Mjölby i Östergötland.

Anna Andersson infann sig på kvinnoanstalten Hinseberg, utanför Örebro, den 15 september 2010.

Kontakter:

*Martin Smedjeback,
070-257 9097*

*Anna Andersson, 073-777 28 18
Anstalten Skenäs, 0125-76 12 05*

Flyga drake-misstänkt terroristbrott i Luleå?

Efter demonstrationen mot USA:s bombningar i Norrbotten, lördagen den 7 augusti, åkte Tre Vise Män ut till F 21:s flygbas utanför Luleå, för att en av männen ville filma en plastdrake med affischen från den mycket uppmärksammade filmen "Flyga drake", med bland annat små pojkar som flyger drake i krigets Afghanistan.

Vid demonstrationen hölls flera brandtal, som påpekade att USA övar i Norrbottens vildmark för att bättre kunna bomba i Afghanistan, Irak och andra av USA-arméns krigsskådeplatser.

Ingen vakt var utstationerad vid infarten, däremot fanns det gula band vid sidan om vägen och en anvisning om att det var förbjudet att beträda området. Vägen in var dock öppen och under den tid de Tre Vise Männerna var inne på området passerade flera privata bilar även med barn.

Efter ett tag kom två befäl från F21s skyddsvakt för att förhöra oss om våra förehavanden. Vi berättade att vi försökt flyga drake för att filma detta. Vi berättade om filmen, som ett av befälen tyckte var en mycket bra film. Vi sa att våra avsikter var helt fredliga. Vi var inte ute efter att störa USA:s bombningar, som förresten vilade under helgen. Vi antog att vi kunde stanna upp vid informationstavlan, där flygbasen har ett monument med ett gammalt svenskt stridsflygplan.

Medan vi samtalade kallade skydds-vakten på ytterligare sex välbevärade soldater med Ak 3:or, som generade kroppsvisiterade oss. De kommenderades att två och två vakta oss medan befälen sökte igenom bilen i väntan på att Luleåpoliserna efter cirka en timme kom för att förhöra oss.

Vi stod i gassande sol i cirka en timme, som en svensk motsvarighet till Guantanamo-basen. Under denna tid talade vi med de unga soldaterna, som dock inte svarade på många frågor.

Jag försökte titta närmare på det skarpladdade vapnet men fick beskedet "Se men inte röra!" Vi hade kunnat vara far- och morföräldrar till de unga gossarna, som efter värnpliktens avskaffande nu fortsatt som legoknektar i insatsstyrkan.

Jag berättade om hur det var när jag gjorde lumpen innan de ens var födda, under en tid när Sveriges politik var att försvara Sveriges alliansfrihet och neutralitet, något som nu verkar ha försvunnit från den svenska försvarspolitikerna, när världens mest aggressiva krigsmakt tillåts öva bombkrig i Sverige.

Till slut lyckades vi locka fram försiktiga leenden. Vi sa, att vi kunde ha varit deras far- eller morföräldrar. Vi gav pojkarna gratislektioner medan befälen drog sig åt sidan. Vi berättade om hur Militärmakten hade till uppgift att försvara statens intressen, vi talade om icke-våld och berättade om hur afghanerna under många hundra år försvarat sitt land mot olika koloniala och imperialistiska makter.

Vi berättade om situationen i Afghanistan och såg att de lyssnade. Jag förstod att de tagit jobbet eftersom det råder hög arbetslöshet i landet. Sa att de skulle ta tillvara befälsutbildningen, så att de sedan kunde söka civila jobb, men att de skulle akta sig för att av äventyrslystnad söka sig till Afghanistan, eftersom risken var att de kom hem i likkistor. Vi uppmanade dem att läsa mera om Afghanistan och erbjöd oss att återkomma som föredragshållare.

Efter att länge ha stått i solen, såg befälen att även soldaterna vändades och frågade om vi ville ställa oss i skuggan, fortfarande bevakade av skarpladdade Ak 3:or.

När polisen kom förhöordes vi och togs till polisstationen i Luleå, där polismakten skulle säkra bevis genom att ta DNA-prov. Senare har vi fått höra att detta inte får göras förrän efter åklagarbeslut och när gripna misstänks för brott som kan ge minst två års fängelse.

Militär och polis tog i beslag bland

annat en liten videofilmkamera, som de dock återlämnade efter att ha tagit ut disketten med de inspelade bilderna från drakflygningen.

De tog även i beslag en liten digitalkamera, som varit nedpackad i en ryggsäck och som inte använts vid F21 utan bara innehöll bilder från ett sommarseminarium, bilder från en kvinnas 90-årsdag samt några demonstrationsbilder.

Enligt den polisman som gjorde beslaget skulle denna utrustning kunna förstöras om domstolen beslutade så.

När vi åkte in på flygbasen fanns inga soldater utposterade, men när vi kördes iväg i polisbilen hade de satt ut två skarpt beväpnade soldater ur den nationella insatsstyrkan, för att visa att beredskapen var god vid den nya USA-basen i Luleå.

De sökte efter vapen i bilen och fann en morakniv, som de först tänkt ta i beslag, men de beslagtogs inte de absolut farligaste vapnen vi hade i våra väskor - papper, pennor och anteckningsböcker som skulle kunna innehålla hur många försvarshemligheter som helst.

Bror Kajsajuntti

Undertecknad och två andra svenskar har olagligen DNA-testats för att vi flög en plastdrake vid den offentliga infarten till Norrbottens Flygflottilj F21 i Luleå.

Precis som Bror hoppas jag på ert stöd. Vi behöver det. För vilka av oss kan drabbas härnäst?

*Jan Wiklund
jan@gandhitoday.org*

Cubas Kvinnorörelse 50 år!

Vilma Espín, initiativtagare till bildandet av den Cubanska Kvinnofederationen som i år kan se tillbaka på 50 års framgångsrikt arbete.

Dagens Cuba kan nog räknas till ett av världens jämlikaste länder när det gäller kvinnor och män. Ingen annanstans står kvinnorna bakom den sociala utvecklingen som där.

Kvinnofederationen, under Vilma Espíns ledarskap, var kraften bakom tillkomsten av den utveckling på de flesta sociala områden.

Av Cubas 11 miljoner innevånare är 49,9% kvinnor.

I Parlamentet är 43,32% kvinnor - varav 29,6% har ministerposter. Kvinnor i ledande positioner, 39,1% 67,8 % är universitetsutbildade och 43,3 % av alla kvinnor har tagit en teknisk examem.

Av alla högskoleprofessorer är 53,4% kvinnor.

Av landets läkare är 63,8% kvinnor och abort är en fri hälsoservice.

De Cubanska kvinnorna har lyckats med det som kvinnor i många andra länder fortfarande drömmer om.

Bibbi Steinertz, KFF

Författaren och Nobelpristagaren Nadine Gordimers, uttalande om de fem kubaner som hålls som politiska fångar i USA.

Tisdagen den 16e februari i år, träffade jag familjemedlemmar till de fem kubaner som i elva år har hållits som politiska fångar i USA. Jag har fått erfara det drama dessa familjer genomlever. De gav mig följande information som bekräftar vad jag redan visste.

Den 16e och 17e juni 1998 bjöd Kubas regering in två höga FBI-tjänstmän för att överlämna bevis på den farliga verksamhet som ett flertal personer bosatta i Florida bedrev, djupt inblandade i terroristangrepp mot Kuba. Ingen av dessa personer har ännu frågats ut av FBI trots de bevis de fick.

Tre månader senare, den 12e september 1998, arresterade FBI fem kubaner: Antonio Guerrero, Fernando González, Gerardo Hernandez, Ramon Labanino och René Gonzalez. För vilket brott? För att de med risk för eget liv infiltrerat exilkubanska grupper ansvariga för en mängd våldsaktioner som lett till många oskyldiga människors död. Sedan 1959 har terroristangrepp dödat 3.478 människor och lemläst 2.900 i Kuba.

Efter en rättegång kantad av rättsövergrepp dömdes de fem kubanerna kollektivt till fyra livstidsstraff plus 77 år för att ha bekämpat terrorism. Nu har de i över elva år hållits instängda i fem olika högsäkerhetsfängelser. Dessa fem kubaner har varit utsatta för grym och omänsklig behandling. Från första dagen de arresterades till 3e februari, 2000, i över sju månader hölls de i isoleringsceller utan någon kontakt med varandra eller andra fångar eller vakter.

*Den 27 maj 2005 fördömde FN's "Arbetsgrupp om godtyckliga arresteringar" den godtyckliga arresteringen av de fem kubanerna som ett brott mot internationella normer och krävde ny rättegång.

*Den 9 augusti 2005 beslöt tre domare i appellationsdomstolen i Atlanta, med åttio års erfarenhet, enhälligt att ogiltigförklara domarna och kräva en ny rättegång.

* Den 28 september 2005 krävde USAs regering att hela domstolen med sina tolv domare skulle göra om utslaget från 9 augusti 2005, en mycket ovanlig åtgärd enligt juridiska experter i USA.

*Den 9 augusti 2006, upphävde appellationsdomstolen det tidigare utslaget, efter starka politiska påtryckningar, och överlämnade ärendet än en gång till en tredomarpanel.

*Den 20 augusti 2007 inlämnade försvaret ett nytt överklagande. År 2008 bekräftade tre domare i appellationsdomstolen i Atlanta de domar som funnit de fem skyldiga, och de straff som utmätts för Gerardo och René. Men de upphävde de straffsatser mot Ramón, Antonio och Fernando som de ansåg felaktiga och skickade tillbaka deras fall till Miamis distriktsdomstol för utdömmande av nya straff.

Detta gjorde appellationsdomstolen i full vetskap om att det inte fanns några bevis att de fem skaffat sig eller vidarebefordrat något hemlig information. År 2009 avslog USAs högsta domstol, på Obama-regeringens begäran, ansökan om ny rättegång.

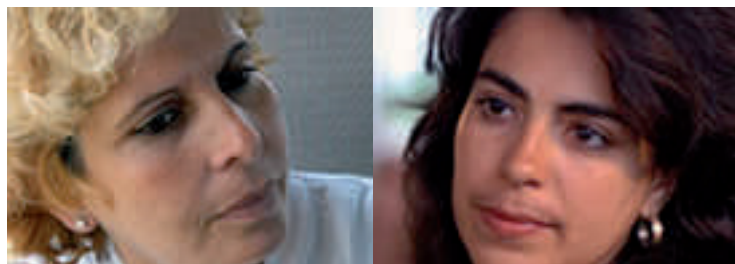
Deras familjer visade vilken psykologisk och moralisk tortyr USA utsatt tre av hustrurna för genom att de ännu inte fått träffa sina män.

Jag vill med min röst instämma i kravet på rättvisa för dessa fem oskyldiga kubaner. Jag kräver att president Obama omedelbart frigör dem. Jag uppmanar medborgare i hela världen : Det är dags att sätta stopp för det lidande dessa fem kubaner och deras familjer utsatts för.

Nadine Gordimer, Havanna 17e februari 2010

Vi vädjar till Michelle Obama

Hjälp Olga och Adriana att få besöka sina fängslade män!

Du kanske någon gång har hört talas om De 5 kubanska politiska fångarna i USA. De greps för snart 12 år sedan i Miami och utsattes för justitiemord i Miami när de dömdes till flera gånger livstidsstraff för att ha infiltrerat terroristorganisationer som angrep Kuba.

Runt om i världen pågår sedan länge en kampanj för frigivning av De 5, och parallellt en särskild kampanj som kräver att Olga Salanueva och Adriana Pérez, hustrur till två av fångarna, ska få visum till USA för att få besöka sina män som de inte har fått träffa på över 10 år.

Stöd brevet till Michelle Obama!

Många har redan skrivit till USAs utrikesminister Hillary Clinton och till säkerhetsministern Janet Napolitano med krav att Olgas och Adrianas visumansökningar ska beviljas. Det stöds av ett betydande antal religiösa, juridiska och människorättsinstitutioner och organisationer. Allt från Kyrkornas världsråd till USAs egna Council of Christian Churches, Kubas Kyrkoråd, Association of American Jurists, Amnesty International, en lång rad Nobelpristagare – litterära och fredspristagare – parlamentsledamöter, biskopar, präster, jurister, författare, människorättsaktivister och intellektuella över hela världen. De har också tagits emot av parlament och regeringar i många länder som stöder deras kamp, senast i EU-parlamentet i februari i år.

Vi har nu skrivit ett brev till Michelle Obama där vi vädjar till henne att göra vad hon kan för att Olga Salanueva och Adriana Pérez ska få visum och besöka sina män, samtidigt som kampen för deras frigivning pågår för fullt. Vi bifogar vårt brev som vi hoppas du vill ansluta dig till.

Nadine Gordimer sammanfattar den grymma historien

Sydafrikas Nadine Gordimer, Nobelpristagare i litteratur, sammanfattar i ett uttalande den 17 februari den långa historia av orättfärdig och grym behandling som De 5 och deras familjer har fått utstå sedan gripandet i september 1998 (se bilaga).

Anslut dig till vårt brev genom att skicka ditt **namn, yrke/uppdrag, bostadsort till Kommittén Frige De Fem, c/o Vania Ramírez, Lidköpingsvägen 30, 2 tr, 121 39 Johanneshov** eller mejla **libertadalos5.estocolmo@gmail.com**

Tack för ditt stöd!

Stockholm 17 april 2010

- EU-parlamentariker **Eva-Britt Svensson** (v)
- f.d. EU-kommisionär **Anita Gradin** (s)
- Riksdagsledamöter **Anne Ludvigsson** (s), **Bodil Ceballos** (mp), **Siv Holma** (v), **Helena Bargholtz** (fp), **Liselotte Olsson** (v), **Amineh Kakabaveh** (v), **Marianne Berg** (v)
- Biskop **Eva Brunne**, Stockholms stift
- Oppositionsborgarråd **Ann-Margarethe Livh**, Stockholm
- Kvinnor för Fred, **Bibbi Steinertz**
- Svenska Kvinnors Vänsterförbund Stockholm, **Majlis Fridén**

Gertrud Olsson - en outröttlig fredskämpe

Gertrud Stintzing Olsson, Uppsala, avled den 10 juli vid 84 års ålder. Hennes närmaste är sex barn med familjer.

Torsdag efter torsdag, år efter år, i ur och skur, har jag sett Gertrud Olsson komma gående tvärs över Stora torget med marschaller och plakat, redo att ställa upp i veckans manifestation för fred och rättvisa. Jag har sett henne stå med den stora banderollen Stoppa muren, med flygblad mot klusterbomberna, med plakatet Skrota kärnvapnen. Det har gällt frågor om krig, fred och mänskliga rättigheter och livsvillkor, stora frågor som Gertrud ville ha upp till debatt.

Det började 1994.

Tillsammans med några andra medlemmar i Kvinnor för Fred gick Gertrud Olsson då med i ett internationellt nätverk av Kvinnor i svart. Svartklädda i sorg över krigens offer, över förstörelse och lidande genomförde de ljusvaker för fred.

Det var Gertruds fredspatos som drev henne att ställa sig på Stora torget med sitt fredsbudskap. Tillsammans med sina kamrater i Kvinnor för Fred i Uppsala och andra fredsgrupper världen över ville hon driva fram en världsomspännande opinion som en gång skulle tvinga militarismen på reträtt.

Men hennes samhällsintresse visade sig också i ett mångårigt engagemang för Valegården, i Föreningen Verkstans kamratstödande arbete. Gertrud hade ansvar för lördagskaffet. Hennes hembakade bullar blev en uppskattad tradition.

Hon var dessutom under flera år kassör i föreningen Yatima From Heart to Heart, som står för daghemsverksamhet i några svårt hiv-drabbade byar i Iringaprovinnsen i Tanzania.

Det är märkvärdigt vad mycket Gertrud hann med! Enkelt och chosofritt ställde hon upp när hon såg att hon kunde göra en insats. Hon blev en vardagshjälte i sin iver att påverka samhället och hjälpa människor i behov av stöd. Människor som Gertrud ger oss den stabila grunden för utvecklingen av demokratin i samhället.

Med stor tacksamhet minns vi Gertrud - vännen och fredskämpan

*Karin Dahl
Kvinnor för Fred-Uppsala*

Hiroshimadagen en levande Uppsalatradition

KFF i Uppsala har, i 29 år, samlats nere vid Nybron på kvällen den 6 augusti för att hedra minnet av offren för atombomben som fälldes över Hiroshima just denna dag 1945. Vi har sett ljuslyktorna flyta nerför Fyrisån och har känt samhörigheten mellan oss alla som vill ropa till världens politiker och vapenfabrikanter.

Under åren har traditionen att, på Hiroshimadagen, sätta ut ljuslyktor på Fyrisåns vatten växt till ett levande inslag i sensommarlivet i Uppsala. Förra året råkade stans kulturdirektör passera. Han fångades av ljusen, folksamlingen och stämningen och såg möjligheten att göra lyktnedläggningen till ett av stans årliga kulturevenemang.

Vid ån fanns då också professor Peter Wallensteen, från Institutionen för freds- och konfliktforskning, som vi tidigare har samarbetat med. Frågan ställdes då till oss: Ska vi tillsammans arrangera en Hiroshimadag 2010 då det är 65 år sedan bomben över Hiroshima fälldes. Så började vårt samarbete som i stort följde traditionen från tidigare år.

På Forumtorget satt några KFFare redan kl.12.30 och vek papperslyktor inför kvällens lyktnedläggning. Andra delade ut flygblad, ett par stod med vår stora banderoll för en värld utan kärnvapen. Två medlemmar tog då och då mikrofonen och talade om vilka vi var och vad vi står för. Hans Levander från Svenska Läkare Mot kärnvapen berättade om kampen mot kärnvapnen. Timmen på torget blev meningsfull. Jag börjar tro att idéerna om en fredlig och rättvis värld utan kärnvapen lever hos många fler än vi vet om? Och jag ser hur vi med våra fredsmanifestationer på gator och torg kan göra idéerna synliga, åtkomliga för samtal och möjliga att dela med andra. Förbud mot kärnvapen-nedrustning och icke-spridning.

På kvällen var det dags för en debatt om vägarna till en värld fri från kärnvapen. Omkring 40 personer samlades på Institutionen för freds- och konfliktforskning, där professor Peter Wallensten var värd. Han inledde debatten med en kort historik och gav sedan ordet till departementsrådet Christer Ahlström från Utrikesdepartementet, chef för en avdelning för nedrustning, och Petra Tötterman Andorff från Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet. Departementsrådet gav oss en saklig redogörelse för Icke-spridningsavtalet och andra avtal som inneburit försök att lösa delfrågor inom det stora problemkomplexet som kärnvapnen innebär. Han gav oss också en redovisning om översynskonferensen i maj i New York.

Nu måste arbetet för en kärnvapenfri värld söka nya vägar. Det är dags för ett FN-förbud mot kärnvapen. Tidigare FN-beslut mot biologiska vapen(1972), kemiska vapen(1993), personminor(1997) och mot klusterbomber (2008) kan stå som mönster.

Vi deltog i kampen mot klustervapnen. Låt oss nu göra en intensiv satsning för ett FN-förbud mot kärnvapen!

*Karin Dahl
Kvinnor för Fred, Uppsala*

SAMLA

Kvinnor För Freds styrgrupp

GÖTEBORG

Karin Jonegård, Lars Siggegården, Utby
542 93 Mariestad, 07362-1 36 18, karinjonegard@ hotmail.com
Gudrun Tiberg, Silvermyntsg. 9, 414 79 Göteborg
070-762 67 01, gudrun.tiberg@gmail.se
Awaz Daleni, Smaragdsg.24, 421 49 Va Frölunda,
031/714 67 06, awazdaleni80@yahoo.se

HALMSTAD/LAHOLM

Susanne Gerstenberg, Smedjegatan 3, 312 30 Laholm
0430/129 30, susanne.gerstenberg@telia.com
Lena Angviken, Ringviken 17, 312 31 Laholm

HUDIKSVALL/SUNDSVALL

Inger Holmlund, Hamnvägen 32, 820 76 Jättendal
0652/161 70, holmlundinger@hotmail.com

HÖGANÄS

Maria Hagberg, Hultabogatan 20, 263 38 Höganäs
0733/48 44 00, maria.hagberg@swipnet.se

KIRUNA

Gun-Britt Mäkitalo, Lars Janssons gatan 14, 9tr
98131 Kiruna, 0980/61 386, 098061386@bredband.net

KUNGSÖR/EKILSTUNA

Eva Wilks, Aspensten, 736 91 Kungsör
0227-210 64, 070/605 36 55, eva.wilks@swipnet.se
Anne Allard, Stora Lida Byggtäppan, 736 91 Kungsör
allardanne@hotmail.com

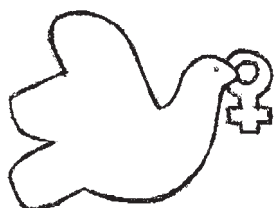
STOCKHOLM

Kit Larsen Hughes, Personnevägen 55, 129 35 Hägersten
08/646 63 29, 070/403 89 09
Lena Steinholtz Ekecrantz, Folkungag. 118-120,
116 30 Stockholm, 08/641 0999 lenasteinholtz@gmail.com
Åsa Widén, Wargentinsgatan 5 D, 112 29 Stockholm
08/654 97 17, asa.widen@home.se

UPPSALA

Astrid Möller, Faringe-Bärby, Johannelund
740 10 Almunge, 0174/210 57, amjohannelund@hotmail.com
Clary Hofring, Getramsvägen 1, 743 40 Storvreta
018/ 36 64 76, viska60@spray.se

NÄSTA SAMLA
3/12 - 4/12 2010

KONTAKTKVINNOR

Alingsås: Cahtarina Stenberg, Åsgatan 1
441 51 Alingsås, 0322/637469

Enköping: Marianne Kekonius, Nederby Vallby,
745 98 Enköping, 0171/81333
marianne.kekonius@lul.se

Göteborg: Gun Holmertz, Fjällkåpan 6,
42 449 Angered, 031/330861

Halmstad/Laholm: Agneta Eriksson,
Gagegatan 17 302 41 Halmstad, 035/129150
eriksson.035129150@telia.com

Kiruna: Eva Jonsson, Åkaregatan 8 A
98132 Kiruna, 0980/19 403. Kontor:Falks hus,
Finnigatan 4, 98 331 Kiruna

Linköping: Barbro Linderöth, Enskiftesgatan 128
583 34 Linköping, 013/88 107
linderöth.barbro@telia.com

Lund: Ninna Widstrand, Ö. Vallgatan 57
223 61 Lund, 046/152291,
ninna.widstrand@swipnet.se

Ludvika: Elise Kulla, Östra Storgatan 16 A,
771 50 Ludvika, 0240/16229

Lysekil: Inger Sterneskog, Ga Strandg. 41 B
Lgh 16, 453 31 Lysekil, 0523/16020

Stockholm: Lena Palmstierna, Landåvägen 10,
131 49 Nacka, 08/7185372

Sundsvall: Hjördis Johansson, Faktorigatan 6,
853 56 Sundsvall

Uppsala: Kersti Ertem, Ewa Lagerwalls väg 28,
756 43 Uppsala, kersti.ertem@bredband.net

Vänersborg: Anna-Bodil Bengtsson, Kronog.25 B,
462 30 Vänersborg, 0521/19436

Värnamo: Inger Peterson, Slottsvägen 8,
331 00 Värnamo, 0370/16738

Östersund: Eivor Nordman, Na Strandv. 19,
832 41 Frösön, 063/12 88 57

Medlemsavgifter 2010

Årsavgift Riks 170 kr, Pg 439 12 25 -2
Stödmedlem 100/år, stud + fam.medl 50kr/år
Stockholm + 70 kr = 240 kr Pg 87 36 27-4
Uppsala + 80 kr = 250 kr Pg 55 41 16-4

Glöm inte att ange avsändare

Kvinnor för fred

En fredsförening med kvinnoperspektiv som grund partipolitiskt och religiöst obunden!

Kvinnor för Fred:

- * Säger ja till en värld fri från kärnvapen
- * Säger ja till en vapenfri värld
- * Säger nej till vapenexport
- * Säger nej till rovdrift och miljöförstöring
- * Säger nej till våld och förtryck

Kvinnor för Fred är en förening med internationella förgreningar. I Sverige finns lokalföreningar på ett tiotal platser. Lokala föreningar arbetar självständigt med egna aktiviteter och samma stadgar för ett gemensamt mål.

Kvinnor för Freds tidskrift utkommer 4ggr/år

Vill du arbeta för en fredlig värld utan våld? Gå med i Kvinnor för Fred!
Ring eller skriv till Kvinnor för Fred, tel/fax: 08/667 97 27 - Mobil 076/117 97 27
E-post: kff@telia.com - www.kvinnorforfred.se

- Jag vill bli medlem i Kvinnor För Fred/Starta en KFF-grupp på min ort*
 Jag/vi vill veta mer om Kvinnor För Fred

Namn: _____ **Adress:** _____

Postadress: _____ **E-post** _____

Kvinnor för Fred

Hammarby Allé 93, 120 63 Stockholm, Red: Breda gatan 6, 115 21 Stockholm

e-post: kff@telia.com • www.kvinnorforfred.se • Tel/fax: 08/667 97 27

Organisationsnummer 802 010-4603